

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/32/EK IRÁNYELVE

(2005. július 6.)

az energiefelhasználó termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapításának kereteiről, valamint a 92/42/EGK tanácsi, illetve a 96/57/EK és a 2000/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A tagállamoknak az energiefelhasználó termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezései közötti eltérések akadályozhatják a kereskedelmet és torzíthatják a Közösségen belüli versenyt, ezáltal közvetlen hatással lehetnek a belső piac létrehozására és működésére. A nemzeti jogszabályok összehangolása az egyetlen eszköz a kereskedelmi akadályok kialakulása és a tisztességtelen verseny megelőzésére.
- (2) Az energiefelhasználó termékekre esik a Közösség természetierőforrás- és energiefogyasztásának nagy része. Ezenkívül számos egyéb fontos hatást gyakorolnak a környezetre. A közösségi piacon rendelkezésre álló termékcsoportok túlnyomó többségének rendkívül eltérő környezeti hatása van, még hasonló működési teljesítmény esetén is. A fenntartható fejlődés érdekében ösztönözni kell e termékek összesített környezeti

hatásának folyamatos javítását, különösen a káros környezeti hatások fő forrásainak azonosításával, a környezetszennyezés továbbterjedésének elkerülésével, ha ez nem jár túlzott költségekkel.

- (3) A termékek környezetbarát tervezése az integrált termékpolitikára vonatkozó közösségi stratégia kulcskérdése. A termékek környezetvédelmi teljesítményének optimalizálását, ugyanakkor funkcionális minőségük megtartását is célzó, megelőzésre irányuló megközelítés valóban új lehetőségekkel szolgál mind a gyártók és a fogyasztók, mind a társadalom egésze számára.
- (4) Az energiahatékonyság javítása, melynek egyik lehetséges módja a villamos energia hatékonyabb végfelhasználása, jelentős hozzájárulást nyújt az üvegházhatást okozó gáz kibocsátásra vonatkozó közösségi célok eléréséhez. A villamos energia iránti igény a leggyorsabban növekvő energia-végfelhasználási fajta, és az e folyamatot ellensúlyozó politikai fellépés hiányában az előrejelzések szerint tovább fog növekedni az elkövetkezendő 20–30 évben. Az energiefogyasztásnak a Bizottság Európai Éghajlatváltozási Programjában javasolt jelentős csökkentése lehetséges. Az éghajlatváltozás az 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban ⁽³⁾ megállapított hatodik közösségi környezetvédelmi akcióprogram egyik prioritása. Az energiamegtakarítás az ellátásbiztonság növelésének és a behozataltól való függőség csökkentésének a leginkább költséghatékony módszere. Ezért a keresleti oldalra vonatkozó jelentős intézkedéseket és célokat kell elfogadni.

⁽¹⁾ HL C 112., 2004.4.30., 25. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2004. április 20-i véleménye (HL C 104. E, 2004.4.30., 319. o.), a Tanács 2004. november 29-i közös állásponjtja (HL C 38. E, 2005.2.15., 45. o.), az Európai Parlament 2005. április 13-i állásponjtja és a Tanács 2005. május 23-i határozata.

⁽³⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

- (5) Már az energiafelhasználó termékek tervezési szakaszában intézkedéseket kell hozni, mivel úgy tűnik, hogy ez a meghatározó szakasz a termék életciklusa alatt okozott környezetszennyezés szempontjából, és a legtöbb költség itt keletkezik.
- (6) A környezetbarát közösségi tervezési követelményeknek az energiafelhasználó termékekre történő alkalmazása érdekében összefüggő keretet kell kialakítani, a környezetvédelmi előírásoknak megfelelő termékek szabad mozgásának biztosítása és a környezetre gyakorolt hatásuk csökkentése érdekében. Ezeknek a közösségi előírásoknak tiszteletben kell tartaniuk a tisztességes verseny és a nemzetközi kereskedelem alapelveit.
- (7) A környezetbarát tervezési követelményeket a hatodik környezetvédelmi akcióprogram céljainak és prioritásainak szem előtt tartásával kell megállapítani, adott esetben e program erre vonatkozó tematikus stratégiájának megfelelő céljait is beleértve.
- (8) Ez az irányelv az energiafelhasználó termékek lehetséges környezeti hatásainak csökkentése révén a magas szintű környezetvédelem megvalósítását tűzi ki célul, amely végső soron a fogyasztók és más végfelhasználók érdekeit szolgálja. A fenntartható fejlődés szükségessé teszi a tervezett intézkedések egészségügyi, társadalmi és gazdasági kihatásainak megfelelő figyelembevételét. A termékek hatékonyabb energiafelhasználása hozzájárul az energiaellátás biztonságának növeléséhez, amely az ésszerű gazdasági tevékenység és a fenntartható fejlődés előfeltétele.
- (9) Ha a végrehajtási intézkedés elfogadását követően egy tagállam szükségesnek tartja fenntartani nemzeti rendelkezéseit a környezetvédelemmel kapcsolatos jelentős szükségletekkel indokoltan, vagy újakat kíván bevezetni az adott tagállamban létező, alkalmazandó végrehajtási intézkedés elfogadását követően felmerülő környezetvédelmi probléma kezelése érdekében végzett tudományos kutatás eredményei alapján, megteheti ezt a Szerződés 95. cikkének (4), (5) és (6) bekezdésében foglalt feltételek szerint, amelyek a Bizottság előzetes értesítéséről és jóváhagyásáról rendelkeznek.
- (10) A tervezés tökéletesítéséből származó legnagyobb környezetvédelmi haszon eléréséhez tájékoztatni kell a fogyasztókat az energiafelhasználó termékek teljesítményéről és környezetvédelmi tulajdonságairól, és tanácsokkal kell őket ellátni arra vonatkozóan, hogyan lehet a terméket környezetbarát módon használni.
- (11) A hatodik környezetvédelmi akcióprogram legfontosabb és leginkább innovatív elemének, az integrált termékpolitikáról szóló zöld könyvnek a célja a termékek környezeti hatásainak teljes életciklusuk alatt való csökkentése. A környezetvédelmi javulást költséghatékony módon lehet elősegíteni, ha a termék környezeti hatásait már a tervezés szakaszában a teljes életciklus tekintetében figyelembe veszik. Elegendő rugalmasságra van szükség ahhoz, hogy ezt a tényezőt már a termék tervezésekor figyelembe lehessen venni az egyéb műszaki, funkcionális és gazdasági megfontolásokkal együtt.
- (12) Bár kívánatos a környezetvédelmi teljesítmény átfogó megközelítése, a munkaterv elfogadásáig elsődleges környezetvédelmi célnak az üvegházhatást okozó gázok csökkentését kell tekinteni az energiafelhasználás hatáskörökének növelése révén.
- (13) Szükséges és indokolt lehet egyes termékekre vagy ezek környezetvédelmi teljesítményére vonatkozóan külön számszerűsített környezetbarát tervezési követelményeket előírni, hogy környezeti hatásuk a lehető legkisebb legyen. Tekintettel az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményének (UNFCCC) Kiotói Jegyzőkönyve keretében vállalt kötelezettségek teljesítéséhez való hozzájárulás sürgősségére, és az ebben az irányelvben szorgalmazott integrált megközelítés sérelme nélkül, bizonyos elsőbbséget kell adni azoknak az intézkedéseknek, amelyek nagy valószínűséggel és alacsony költségkihatással csökkentik az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását. Az ilyen intézkedések is hozzájárulhatnak a természeti erőforrások fenntartható felhasználásához, és jelentős hozzájárulást nyújtanak a fenntartható termelés és fogyasztás tízéves keretprogramjához, amelyet a fenntartható fejlődésről szóló, 2002. szeptemberi johannesburgi világ-csúcstalálkozón fogadtak el.
- (14) Az energiafelhasználó terméket készenléti és kikapcsolt állapoti energiafogyasztását — általános alapelvként — a rendeltetésszerű működésükhöz szükséges minimumra kell csökkenteni.
- (15) Míg a piacon, így a nemzetközi piacon is elérhető, legjobb teljesítményt nyújtó termékeket vagy technológiákat referenciának kell tekinteni, a környezetbarát tervezési követelményszintet műszaki, gazdasági és környezetvédelmi elemzések alapján kell meghatározni. A követelményszint meghatározási módszerének rugalmassága tovább gyorsíthatja a környezetvédelmi teljesítmény növelését. Az érdekelt felekkel az elemzés során konzultációt kell folytatni, és aktív együttműködésükre van szükség. A kötelező erejű rendelkezések megállapításához az érdekelt felekkel megfelelő konzultációt kell

folytatni. Az ilyen konzultáció során az intézkedések fokozatos bevezetésének vagy átmeneti intézkedések meghozatalának szükségességére derülhet fény. A közbelső célok megállapítása növeli a politika előreláthatóságát, lehetővé teszi a termékfejlesztési ciklushoz való alkalmazkodást, és megkönnyíti az érdekelt felek számára a hosszú távú tervezést.

- (16) Előnyben kell részesíteni az olyan alternatív fellépéseket, mint az ipar önszabályozása, ha ezzel gyorsabban vagy költséghatékonyabb módon lehet elérni a politikai célokat, mint kötelező erejű rendelkezésekkel. A jogi szabályozásra akkor van szükség, ha a piaci erők nem a kívánt irányba, vagy nem elfogadható gyorsasággal fejlődnek.
- (17) Az önszabályozás, ide értve az egyoldalú kötelezettségvállalásként felajánlott önkéntes ipari vállalásokat, a gyors és költséghatékony végrehajtásnak köszönhetően gyors fejlődéshez vezethet, továbbá lehetővé teszi mind a technológiai lehetőségekhez, mind a piac érzékenységehez való rugalmas és megfelelő alkalmazkodást.
- (18) A végrehajtási intézkedések alternatíváiként bemutatott önkéntes megállapodások és egyéb önszabályozó intézkedések értékeléséhez legalább az alábbi kérdésekre vonatkozó információknak rendelkezésre kell állniuk: a részvétel nyitottsága, a hozzáadott érték, a reprezentatív jelleg, a számszerűsített és fokozatok szerint felállított célok, a civil társadalom részvétele, ellenőrzés és jelentések, az önszabályozó kezdeményezések működtetésének költséghatékonyasága, fenntarthatóság.
- (19) A Bizottság „A közösségi szintű környezetvédelmi megállapodásokról a szabályozási környezet egyszerűsítésének és javításának akcióterve keretében” című közleményének 6. fejezete hasznos útmutatásul szolgál az ipar önszabályozásának értékeléséhez ennek az irányelvnek a tekintetében.
- (20) Ez az irányelv a környezetbarát tervezés bevezetését a kis- és középvállalkozások (KKV-k) és a mikrovállalkozások szintjén is ösztönözni kívánja. Ezt az érintett termékek fenntarthatóságáról szóló, széles körben és könnyen hozzáférhető információval lehet elősegíteni.
- (21) Az irányelv végrehajtási intézkedéseiben meghatározott, a környezetbarát tervezési követelményeknek megfelelő energiafelhasználó termékeket „CE” jelöléssel és megfelelő adatokkal kell ellátni, a belső piacon való szabad forgalomba hozataluk érdekében. A végrehajtási intézkedések következetes végrehajtása szükséges a szabályozott energiafelhasználó termékek környezetvédelmi hatásainak csökkentése és a tisztességes piaci verseny biztosítása érdekében.
- (22) A végrehajtási intézkedések és a munkaterv előkészítése során a Bizottság konzultációt folytat a tagállamok képviselőivel, továbbá az adott termékcsoportban érdekelt, például ipari felekkel, ideértve a KKV-kat és a kézműipart, szakszervezeteket, kereskedőket, kiskereskedőket, importőröket, környezetvédő csoportokat és fogyasztói szervezeteket.
- (23) A végrehajtási intézkedések előkészítése során a Bizottság — a tagállamokban meglévő és indokoltnak tartott védelmi szintek csökkentése nélkül — megfelelő mértékben figyelembe veszi a hatályos nemzeti környezetvédelmi jogszabályokat is, különösen a mérgező anyagokról szóló jogszabályokat, amelyeket a tagállamok szerint továbbra is fenn kellene tartani.
- (24) Továbbá tekintetbe kell venni a műszaki harmonizációs irányelvekben felhasználásra szánt modulokat és szabályokat, amelyeket a megfelelőségértékelési eljárások különböző szakaszainak moduljairól és a CE megfelelőségi jelölés feltüntetését és használatát rögzítő, a műszaki harmonizációs irányelvekben használni kívánt szabályokról szóló, 1993. július 22-i 93/465/EKG tanácsi határozat ⁽¹⁾ állapított meg.
- (25) A piacfelügyelet javítása érdekében a felügyeleti hatóságok információcserét folytatnak az irányelv keretében tervezett intézkedésekről. Az ilyen együttműködésnek a lehető legnagyobb mértékben támaszkodnia kell az elektronikus távközlési eszközökre és a vonatkozó közösségi programokra. Meg kell könnyíteni a környezetvédelmi életciklus alatti teljesítményről és a tervezési megoldások eredményeiről szóló információcserét. A gyártók környezetbarát tervezési erőfeszítéseivel nyert tudásanyag összegyűjtése és terjesztése az irányelv egyik döntő jelentőségű haszna.
- (26) Az illetékes szerv általában olyan köz- vagy magánszerv, amelyet hatóság nevez ki, és amely garantálja az elfogadatlanságot és a technikai szakismeretek meglétét annak vizsgálata során, hogy a termék megfelel-e az alkalmazandó végrehajtási intézkedéseknek.

⁽¹⁾ HL L 220., 1993.8.30., 23. o.

- (27) Figyelembe véve a meg nem felelés elkerülése érdekében jelentőségét, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy rendelkezésre álljanak a hatékony piacfelügyelethez és megfigyeléshez szükséges eszközök.
- (28) A KKV-k körében végzett környezetbarát tervezési képzés és tájékoztatás tekintetében helyénvaló lehet a kísérő tevékenységek számításba vétele is.
- (29) A belső piac működése érdekében közösségi szinten harmonizált szabványokra van szükség. Ha egy ilyen szabványra való hivatkozást már közzétettek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, az annak való megfelelés esetén vélemezni lehet az ennek az irányelvnek az alapján elfogadott végrehajtási intézkedésekben meghatározott követelményeknek való megfelelést, azonban a megfelelést más módon is lehet igazolni.
- (30) A harmonizált szabványok egyik fő szerepe, hogy segítsék a gyártókat az ennek az irányelvnek az alapján elfogadott végrehajtási intézkedések alkalmazása tekintetében. Az ilyen szabványok alapvetőek a mérési és vizsgálati módszerek kidolgozása szempontjából. Az általános környezetbarát tervezési követelményeket tartalmazó harmonizált szabványoknak jelentősen hozzá kell járulniuk ahhoz, hogy a gyártók termékeik ökológiai profilját az alkalmazandó végrehajtási intézkedések követelményeivel összhangban alakíthassák ki. Ezeknek a szabványoknak világosan meg kell határozniuk a viszonyt a mindenkori szabványelőírások és az általuk meghatározott követelmények között. A harmonizált szabványoknak nem lehet az a célja, hogy korlátokat állapítsanak meg a környezetvédelmi jellemzők vonatkozásában.
- (31) Az ebben az irányelvben használt fogalom meghatározásokat illetően kívánatos a vonatkozó nemzetközi szabványokra, így az ISO 14040-re való hivatkozás.
- (32) Ez az irányelv összhangban áll a műszaki harmonizáció és szabványosítás új megközelítési módjáról szóló, 1985. május 7-i tanácsi állásfoglalásban⁽¹⁾ megfogalmazott új megközelítés végrehajtására, valamint a harmonizált európai szabványokra történő hivatkozásokra vonatkozó egyes elvekkel. A Tanács a szabványosítás szerepéről Európában című, 1999. október 28-i állásfoglalásában⁽²⁾ javasolta, hogy a Bizottság vizsgálja meg, miként lehet az új megközelítés elvét kiterjeszteni a jobb és egyszerűbb jogszabályalkotás által meg nem szabályozott területekre.
- (33) Ez az irányelv kiegészíti a meglévő közösségi eszközöket, így a háztartási készülékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő feltüntetéséről szóló, 1992. szeptember 22-i 92/75/EGK tanácsi irányelvet⁽³⁾, a közösségi ökocímke módosított odaítélési rendszeréről szóló, 2000. július 17-i 1980/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽⁴⁾, az irodai berendezésekre vonatkozó közösségi energiahatékonysági címkézési programról szóló, 2001. november 6-i 2422/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽⁵⁾, az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽⁶⁾ az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló, 2003. január 27-i 2002/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽⁷⁾ és az egyes veszélyes anyagok és készítmények forgalomba hozatalának és felhasználásának korlátozásaira vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közléséről szóló, 1976. július 27-i 76/769/EGK tanácsi irányelvet⁽⁸⁾. Ezen irányelv és a hatályos közösségi jogszabályok közötti összjáték hozzájárul a hatékonyság növeléséhez és a gyártók által alkalmazandó összefüggő követelményrendszer létrehozásához.
- (34) Mivel a folyékony vagy gáznemű tüzelőanyaggal működő új melegvíz-kazánok hatásfok-követelményeiről szóló, 1992. május 21-i 92/42/EGK tanácsi irányelv⁽⁹⁾, a háztartási elektromos hűtőszekrények, fagyasztók és ezek kombinációi energiahatékonysági követelményeiről szóló, 1996. szeptember 3-i 96/57/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁰⁾ és a fénycsőelőtétkekre vonatkozó energiahatékonysági követelményekről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹¹⁾ már tartalmaz rendelkezéseket az energiahatékonysági követelmények felülvizsgálatára vonatkozóan, ezeket integrálni kell ezen irányelv rendelet keretei közé.

⁽³⁾ HL L 297., 1992.10.13., 16. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 237., 2000.9.21., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 332., 2001.12.15., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 37., 2003.2.13., 24. o. A legutóbb a 2003/108/EK irányelvvel (HL L 345., 2003.12.31., 106. o.) módosított irányelv.

⁽⁷⁾ HL L 37., 2003.2.13., 19. o.

⁽⁸⁾ HL L 262., 1976.9.27., 201. o. A legutóbb a 2004/98/EK bizottsági irányelvvel (HL L 305., 2004.10.1., 63. o.) módosított irányelv.

⁽⁹⁾ HL L 167., 1992.6.22., 17. o. A legutóbb a 2004/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 52., 2004.2.21., 50. o.) módosított irányelv.

⁽¹⁰⁾ HL L 236., 1996.9.18., 36. o.

⁽¹¹⁾ HL L 279., 2000.11.1., 33. o.

⁽¹⁾ HL C 136., 1985.6.4., 1. o.

⁽²⁾ HL C 141., 2000.5.19., 1. o.

- (35) A 92/42/EGK irányelv a kazánok energiahatékonyságának értékelésére csillaggal történő megjelölésen alapuló rendszert írt elő. Mivel a tagállamok és az ipar egyetértettek abban, hogy a csillaggal történő megjelölés rendszere nem hozta meg a kívánt eredményt, a 92/42/EGK irányelvet módosítani kell, ezzel utat nyitva a hatékonyabb rendszerek előtt.
- (36) Az új vagy már meglévő, nem ipari célú épületek helyiségeinek fűtésére vagy melegvíz-ellátására szolgáló hőfejlesztő berendezések teljesítményéről, valamint az új, nem ipari célú épületek hő- és melegvíz-elosztó hálózatának szigeteléséről szóló, 1978. február 13-i 78/170/EGK tanácsi irányelvben⁽¹⁾ meghatározott követelmények meghaladottá váltak a 92/42/EGK irányelv, a gázüzemű berendezésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1990. június 29-i 90/396/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ és az épületek energiateljesítményéről szóló, 2002. december 16-i 2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ rendelkezései következtében. A 78/170/EGK irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni.
- (37) A háztartási készülékek zajkibocsátásáról szóló, 1986. december 1-i 86/594/EGK tanácsi irányelv⁽⁴⁾ meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett az ilyen készülékek által kibocsátott zajról információ közlését követelhetik meg a tagállamok, és megállapítja a zajszint meghatározására szolgáló eljárást. Harmonizációs célokból a zajkibocsátást be kell illeszteni a környezetvédelmi teljesítmény integrált értékelésébe. Mivel ez az irányelv tartalmaz egy ilyen integrált megközelítést, a 86/594/EGK irányelvet hatályon kívül kell helyezni.
- (38) Ennek az irányelvnek a végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal összhangban kell elfogadni⁽⁵⁾.
- (39) A tagállamoknak meg kell határozniuk az ezen irányelv rendelkezéseinek megszegése esetén alkalmazandó szankciók szabályait, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. E szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (40) Emlékeztetni kell arra, hogy a jobb jogszabályalkotásról szóló intézményközi megállapodás⁽⁶⁾ 34. cikke kimondja, hogy „a Tanács ösztönözi a tagállamokat, hogy — a maguk számára és a Közösség érdekében — készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé”.
- (41) Mivel a tervezett intézkedés céljait, nevezetesen a belső piac működésének a termékek megfelelő szintű környezetvédelmi teljesítménye megkövetelésével történő biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés terjedelme és hatása miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatóak, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (42) A Régiók Bizottságával konzultációt folytattak, azonban az nem nyilvánított véleményt.

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és hatály

1. Ez az irányelv az energiafelhasználó termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények kereteit állapítja meg azzal a céllal, hogy biztosítsa e termékek szabad mozgását a belső piacon.
2. Ez az irányelv azon követelmények meghatározásáról rendelkezik, amelyeknek a végrehajtási intézkedések hatálya alá tartozó energiafelhasználó termékeknek meg kell felelniük ahhoz, hogy forgalomba hozhatók és/vagy használatba vehetők legyenek. Az irányelv az energiahatékonyság és a környezetvédelem szintjének növelésével hozzájárul a fenntartható fejlődéshez, ugyanakkor növeli az energiaellátás biztonságát.
3. Ez az irányelv nem alkalmazható a személyszállító és áru fuvarozási eszközökre.
4. Ez az irányelv és az ennek alapján elfogadott végrehajtási intézkedések nem sértik a hulladékgazdálkodásra vonatkozó közösségi jogszabályok, sem a vegyi anyagokra vonatkozó közösségi jogszabályok rendelkezéseit, beleértve a fluorozott, üvegházhatást keltő gázokra vonatkozó közösségi jogszabályokat.

⁽¹⁾ HL L 52., 1978.2.23., 32. o. A 82/885/EGK irányelvvel (HL L 378., 1982.12.31., 19. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 196., 1990.7.26., 15. o. A 93/68/EGK irányelvvel (HL L 220., 1993.8.30., 1. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 1., 2003.1.4., 65. o.

⁽⁴⁾ HL L 344., 1986.12.6., 24. o. A 807/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 36. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽⁶⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

1. „energiafelhasználó termék”: az a termék, amelynek leadott teljesítménye a forgalomba hozatalt és/vagy eredeti rendeltetése szerinti használatbavételét követő energiafelvételtől (villamos energia, fosszilis üzemanyagok és megújuló energiaforrások), vagy az ilyen energia fejlesztésére, továbbítására és mérésére szolgáló termékektől függ, beleértve azokat az energiafelvételtől függő és ennek az irányelvnek a hatálya alá tartozó energiafelhasználó termékekbe beépítendő alkatrészeket is, amelyet a végfelhasználók részére szánt egyedi alkatrészként hoznak forgalomba és/vagy vesznek használatba, és amelyek környezetvédelmi teljesítményét önállóan lehet értékelni;
2. „alkatrészek és részegységek”: azok az energiafelhasználó termékekbe beépítendő részek, amelyeket nem a végfelhasználók részére szánt egyedi alkatrészként hoznak forgalomba és/vagy vesznek használatba, és amelyeknek a környezetvédelmi teljesítményét nem lehet önállóan értékelni;
3. „végrehajtási intézkedések”: ennek az irányelvnek az alapján elfogadott intézkedések, amelyek meghatározott energiafelhasználó termékek vonatkozásában megállapítják a környezetbarát tervezési követelményeket és a környezetvédelmi jellemzőket;
4. „forgalomba hozatal”: az energiafelhasználó termékeknek a közösségi piacon első alkalommal történő megjelenése a Közösségen belüli forgalmazás vagy használat céljából, akár ellenszolgáltatás fejében, akár térítésmentesen, és az alkalmazott eladási technikáktól függetlenül;
5. „használatbavétel”: energiafelhasználó termékek első, közösségi végfelhasználó részéről történő rendeltetés-szerű használatbavétele;
6. „gyártó”: bármely természetes vagy jogi személy, aki ennek az irányelvnek a hatálya alá tartozó energiafelhasználó termékeket gyárt, és felelős azért, hogy az energiafelhasználó termék — saját neve vagy védjegye alatt, vagy a gyártó saját használatára történő — forgalomba hozatalára és/vagy használatbavételére tekintettel megfeleljen ennek az irányelvnek. Az első mondatban meghatározott gyártó vagy a 8. pontban meghatározott importőr hiányában gyártónak kell tekinteni bármely természetes vagy jogi személyt, aki az ennek az irányelvnek a hatálya alá tartozó energiafelhasználó terméket forgalomba hoz és/vagy használatba vesz;
7. „meghatalmazott képviselő”: bármely természetes vagy jogi személy, aki a Közösségben székhellyel rendelkezik, és írásos meghatalmazást kapott a gyártótól, hogy nevében eljárva teljesítse az ebben az irányelvben meghatározott valamennyi kötelezettséget és alaki követelményt, vagy azok egy részét;
8. „importőr”: a Közösségben székhellyel rendelkező bármely természetes vagy jogi személy, aki üzleti tevékenysége során egy harmadik országból származó terméket a közösségi piacon forgalomba hoz;
9. „anyagok”: minden olyan anyag, amelyet a termék életciklusa alatt felhasználtak;
10. „terméktervezés”: azon eljárások sorozata, amelyekkel a termék jogi, műszaki, biztonsági, funkcionális, piaci vagy egyéb követelményeit az energiafelhasználó termékek műszaki adataivá alakítják át;
11. „környezetvédelmi jellemző”: az energiafelhasználó termékek eleme vagy funkciója, amely a termékek életciklusa alatt a környezettel kölcsönhatásba léphet;
12. „környezeti hatás”: a környezet bármilyen megváltoztatása, amely részben vagy egészben az energiafelhasználó termékek miatt, azok életciklusa alatt következett be;
13. „életciklus”: az energiafelhasználó termékek egymásra következő és egymással kapcsolatban levő szakaszai a nyersanyag felhasználásától a végső ártalmatlanításig;
14. „újrafelhasználás”: bármely olyan művelet, amely révén egy energiafelhasználó terméket vagy alkatrészeit az első használatot követően az eredeti rendeltetésével azonos célra használják, beleértve a begyűjtőhelyre, forgalmazó-

hoz, újrahasznosítóhoz vagy gyártóhoz visszajuttatott energiafelhasználó termékek folyamatos használatát, továbbá az energiafelhasználó termékek felújítást követő újra használatbavételét;

15. „újrafeldolgozás”: olyan termelési folyamat, amelynek során a hulladékot az eredeti célra, vagy más, az energia visszanyerésétől eltérő célra dolgozzák fel;
16. „energia-visszanyerés”: a hulladék tüzelőanyagként, közvetlen égetéssel történő felhasználása energiafejlesztés céljából más hulladékkal együtt, vagy anélkül, de a fejlesztett hő visszanyerésével;
17. „visszanyerés”: bármilyen, a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ II. B. mellékletében előírt művelet alkalmazása;
18. „hulladék”: bármilyen anyag vagy tárgy, amely a 75/442/EGK irányelv I. mellékletében meghatározott kategóriákba sorolható, amelyet selejteztek vagy selejtezni szándékoznak, vagy azok selejtezése szükséges;
19. „veszélyes hulladék”: minden olyan hulladék, amely az 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 1. cikke (4) bekezdésének hatálya alá tartozik;
20. „ökológiai profil”: az energiafelhasználó termékekre vonatkozó végrehajtási intézkedésekkel összhangban az a leírás, amely az energiafelhasználó termékekhez a teljes életciklusuk során kapcsolódó, a környezeti hatások szempontjából jelentős és mérhető fizikai mennyiségekkel kifejezhető inputokat és outputokat (anyagokat, emissziót és hulladékot) tartalmazza;
21. „környezetvédelmi teljesítmény”: az energiafelhasználó termékek esetében a gyártónak az energiafelhasználó termékek környezetvédelmi jellemzői terén elért eredményei, amelyeket a műszaki dokumentációban foglalnak össze;
22. „a környezetvédelmi teljesítmény növelése”: az energiafelhasználó termékek környezetre gyakorolt hatását több generáción keresztül csökkentő eljárások, bár nem

szükségszerűen a termék valamennyi környezetvédelmi jellemzőjére egyszerre kiterjedően;

23. „környezetbarát tervezés”: a környezetvédelmi szempontok integrálása a termék tervezésébe azzal a céllal, hogy növeljék az energiafelhasználó termékek környezetvédelmi teljesítményét azok egész életciklusára kiterjedően;
24. „környezetbarát tervezési követelmény”: az energiafelhasználó termékekkel kapcsolatos minden olyan követelmény, vagy az energiafelhasználó termékek terve, amelynek célja a környezetvédelmi teljesítmény növelése, vagy bármely olyan információszolgáltatási követelmény, amely az energiafelhasználó termékek környezetvédelmi jellemzőivel kapcsolatos;
25. „általános környezetbarát tervezési követelmény”: bármely, az ökológiai profilra, mint egészre alapozott környezetbarát tervezési követelmény, egyes különös környezetvédelmi jellemzőkre vonatkozó meghatározott határértékek nélkül;
26. „különös környezetbarát tervezési követelmény”: számszerűsített és mérhető környezetbarát tervezési követelmény, amely az energiafelhasználó termékek egy különös környezetvédelmi jellemzőjére vonatkozik, például a használat közbeni energiafogyasztásra, és amelyet az adott kimenő teljesítmény egységére számítottak ki;
27. „harmonizált szabvány”: egy elismert szabványügyi testület által a Bizottság megbízása alapján a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ megállapított eljárásokkal összhangban az európai követelmény meghatározására elfogadott, kötelező erővel nem bíró műszaki feltételek.

3. cikk

Forgalomba hozatal és/vagy használatbavétel

1. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a végrehajtási intézkedések hatálya alá tartozó energiafelhasználó termékek csak akkor legyenek forgalomba hozhatók és/vagy használatba vehetők, ha meg-

⁽¹⁾ HL L 194., 1975.7.25., 39. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 377., 1991.12.31., 20. o. A 94/31/EK irányelvvel (HL L 168., 1994.7.2., 28. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

felelnek az említett intézkedéseknek és az 5. cikknek megfelelő CE-jelöléssel vannak ellátva.

2. A tagállamok kijelölik a piacfelügyeletre illetékes hatóságot. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezek a hatóságok megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek, és azt felhasználják annak érdekében, hogy az ezen irányelv alapján őket illető megfelelő intézkedéseket meg tudják hozni. A tagállamok meghatározzák az illetékes hatóság feladatait, hatáskörét és szervezeti formáját; az illetékes hatóságok jogosultak a következőkre:

- i. a szükséges megfelelőségi vizsgálatoknak a megfelelő terjedelemben történő lebonyolítására, és a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének a nem megfelelő terméknek a piacról történő visszahívására való kötelezésére a 7. cikk értelmében;
- ii. a végrehajtási intézkedésekkel összhangban, az érintett felek részéről minden szükséges információ rendelkezésre bocsátása;
- iii. termékmintavétel és a termékminták megfelelőségi vizsgálata.

3. A tagállamok a piacfelügyelet eredményeiről tájékoztatják a Bizottságot, amennyiben szükséges, a Bizottság ezt az információt más tagállamoknak is átadhatja.

4. A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztóknak és más érdekelt feleknek módjuk legyen észrevételeket tenni az illetékes hatóságok számára a termék megfelelőségével kapcsolatban.

4. cikk

Az importőr felelőssége

Amennyiben a gyártó nem rendelkezik székhellyel a Közösség területén, és nincs meghatalmazott képviselő, az importőr köteles:

- biztosítani, hogy a forgalomba hozott vagy használatba vett energiafelhasználó termék megfeleljen ennek az irányelvnek és az alkalmazandó végrehajtási intézkedéseknek,
- rendelkezni a megfelelési nyilatkozattal és az elérhető műszaki dokumentációval.

5. cikk

Jelölés és megfelelőségi nyilatkozat

1. A végrehajtási intézkedések hatálya alá tartozó energiafelhasználó termékek forgalomba hozatala és/vagy

használatbavétele előtt a termékeket CE-megfelelőségi jelöléssel kell ellátni, és megfelelőségi nyilatkozatot kell kiállítani, amelyben a gyártó vagy meghatalmazott képviselője tanúsítja és kijelenti, hogy az energiafelhasználó termék megfelel az alkalmazandó végrehajtási intézkedés valamennyi vonatkozó rendelkezésének.

2. A CE-megfelelőségi jelölés a „CE” kezdőbetűkből áll, a III. mellékletben szereplő mintának megfelelően.

3. A megfelelőségi nyilatkozat a VI. mellékletben meghatározott adatokat és a megfelelő végrehajtási intézkedésre való utalást tartalmazza.

4. Tilos olyan jelzések feltüntetése az energiafelhasználó termékeken, amelyek félrevezethetik a felhasználókat a CE-megfelelőségi jelölés jelentését és formáját illetően.

5. A tagállamok előírhatják, hogy az I. melléklet 2. részének értelmében nyújtott tájékoztatás a tagállam hivatalos nyelvén/nyelvein szerepeljen, amennyiben az energiafelhasználó termék eljut a végfelhasználóhoz.

A tagállamok engedélyezhetik a tájékoztatásnak a Közösség egy vagy több hivatalos nyelvén történő feltüntetését.

Az első albekezdés alkalmazásában, a tagállamok különösen a következőket veszik figyelembe:

- a) a tájékoztatás feltüntethető-e harmonizált szimbólumok vagy elismert kódok, vagy más intézkedések segítségével;
- b) az energiafelhasználó termékek feltételezhető felhasználóinak körét és a szolgáltatandó tájékoztatás jellegét.

6. cikk

Szabad mozgás

1. A tagállamok nem tilthatják meg, nem korlátozhatják, és nem akadályozhatják az energiafelhasználó termékek területükön történő forgalomba hozatalát és használatbavételét az I. melléklet 1. részében meghatározott, az alkalmazandó végrehajtási intézkedés hatálya alá tartozó környezetbarát tervezési paraméterekkel kapcsolatos környezetbarát tervezési követelményekre történő hivatkozással abban az esetben, ha azok megfelelnek az alkalmazandó végrehajtási intézkedés vonatkozó rendelkezéseinek, és az 5. cikknek megfelelően CE-jelöléssel vannak ellátva.

2. A tagállamok nem tilthatják meg, nem korlátozhatják és nem akadályozhatják az 5. cikknek megfelelően CE-jelöléssel ellátott energiafelhasználó termékek területükön történő forgalomba hozatalát és használatbavételét az I. melléklet 1. részében meghatározott, az alkalmazandó végrehajtási intézkedés hatálya alá tartozó környezetbarát tervezési paraméterekkel kapcsolatos környezetbarát tervezési követelményekre történő hivatkozással abban az esetben, ha az alkalmazandó végrehajtási intézkedés értelmében nincs szükség környezetbarát tervezési követelményre.

3. A tagállamok nem akadályozhatják meg olyan energiafelhasználó termékek bemutatását — szakmai vásárokon, kiállításokon, termékbemutatókon stb. —, amelyek nem felelnek meg az alkalmazandó végrehajtási intézkedés rendelkezéseinek abban az esetben, ha jól látható jelölés utal arra, hogy azokat nem hozzák forgalomba/veszik használatba addig, amíg az említett rendelkezéseknek való megfelelésük nem biztosított.

7. cikk

Védzáradék

1. Ha egy tagállam megállapítja, hogy egy, az 5. cikknek megfelelően CE-jelöléssel ellátott és rendeltetésszerűen használt energiafelhasználó termék nem felel meg az alkalmazandó végrehajtási intézkedés valamennyi rendelkezéseinek, a gyártót vagy meghatalmazott képviselőjét kötelezi arra, hogy az energiafelhasználó terméket tegye az alkalmazandó végrehajtási intézkedés rendelkezéseinek és/vagy a CE-jelölésnek megfelelővé, és a tagállam által megállapított feltételek mellett szüntesse meg a jogsértést.

Ha elegendő bizonyíték van arra, hogy az energiafelhasználó termék nem felel meg, a tagállamnak meg kell tennie a szükséges intézkedéseket, amelyek a megfelelés hiányának fokától függően akár a termék forgalomba hozatalának megtiltását is jelenthetik mindaddig, amíg a megfelelés meg nem valósul.

Ha a nem megfelelés továbbra is fennáll, a tagállam megtiltja vagy korlátozza az adott energiafelhasználó termék forgalomba hozatalát és/vagy üzembe helyezését, vagy gondoskodik arról, hogy a terméket kivonják a piacról.

A forgalomba hozatal megtiltásáról, illetve a forgalomból való kivonásról a Bizottságot és többi tagállamot azonnal tájékoztatni kell.

2. A tagállam által az energiafelhasználó termék forgalomba hozatalát és/vagy használatbavételét tiltó vagy korlátozó, ezen irányelv alapján hozott határozatnak meg kell jelölnie az alapjául szolgáló indokokat.

A határozatról azonnal értesíteni kell az érintett felet, és egyidejűleg tájékoztatást kell nyújtani részére az adott tagállamban rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekről és ezek előterjesztésének határidejéről.

3. A tagállam az 1. bekezdés alapján hozott határozatáról annak indokolásával haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot, és közli, hogy a nem megfelelés oka:

- az alkalmazandó végrehajtási intézkedés rendelkezéseinek be nem tartása;
- a 10. cikk (2) bekezdésben említett harmonizált szabványok helytelen alkalmazása;
- a 10. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványban előforduló hiányosság.

4. A Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd az érintett felekkel, és műszaki véleményt kérhet független külső szakértőktől.

A konzultációt követően a Bizottság azonnal tájékoztatja véleményéről a kezdeményező tagállamot és a többi tagállamot.

Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a határozat megalapozatlan volt, erről azonnal tájékoztatja tagállamokat.

5. Amennyiben az (1) bekezdésben említett határozat indoka a szabványokban előforduló hiányosság volt, a Bizottság azonnal megindítja a 10. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében említett eljárást. Egyidejűleg a Bizottság tájékoztatja a 19. cikk (1) bekezdésében említett bizottságot.

6. A tagállamok és a Bizottság megteszik a szükséges intézkedéseket az eljárás során keletkezett információk titkos jellegének megőrzésére, amennyiben ez indokolt.

7. A tagállamok által e cikk alapján hozott határozatokat átlátható módon nyilvánosságra kell hozni.

8. A Bizottságnak a határozatokról készített véleményét közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

8. cikk

Megfelelőségértékelés

1. A végrehajtási intézkedés hatálya alá tartozó energiafelhasználó termék forgalomba hozatala és/vagy használatbavétele előtt a gyártó vagy annak meghatalmazott képviselője gondoskodik arról, hogy az energiafelhasználó termékek megfelelésértékelését az alkalmazandó végrehajtási intézkedés valamennyi vonatkozó követelményére tekintettel elvégezzék.

2. A megfelelőségértékelési eljárás a végrehajtási intézkedésben kerül meghatározásra, és a gyártóra bízva a választást a IV. mellékletben meghatározott belső tervezés-ellenőrzés és az V. melléklet szerinti irányítási rendszer között. Megfelelően indokolt esetben, és amennyiben ez a kockázattal arányos, a megfelelőségértékelési eljárás meghatározható a 93/465/EGK határozatban leírt vonatkozó modulok közül is.

Ha egy tagállam egy energiafelhasználó termékkel kapcsolatban a megfelelés lehetséges hiányának komoly jeleit észleli, a lehető leghamarabb közzéttesz egy indoklással ellátott megfelelőségértékelést az energiafelhasználó termékről, amelyet az illetékes szerv készít, lehetővé téve adott esetben a korrekciós intézkedések megfelelő időben történő megtételét.

Ha a végrehajtási intézkedés hatálya alá tartozó energiafelhasználó terméket a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről szóló, 2001. március 19-i 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban nyilvántartásba vett szervezet tervezi, és a nyilvántartás kiterjed a tervezési feladatra, vélelmezni kell, hogy a szervezet irányítási rendszere megfelel az ezen irányelv V. mellékletében foglalt követelményeknek.

Ha a végrehajtási intézkedés hatálya alá tartozó energiafelhasználó terméket olyan szervezet tervezi, amelynek az irányítási rendszere tartalmazza a terméktervezési feladatot, és amelyet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett harmonizált szabványokkal összhangban hajtának végre, vélelmezni kell, hogy ez az irányítási rendszer megfelel az ezen irányelv V. mellékletében foglalt követelményeknek.

3. A végrehajtási intézkedés hatálya alá tartozó energiafelhasználó termék forgalomba hozatalát és/vagy használatbavételét követően a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének biztosítania kell, hogy a megfelelőségértékelésre vonatkozó valamennyi dokumentum és a kiadott megfelelőségi nyilatkozatok a tagállami ellenőrzésre az utolsó energiafelhasználó termékek gyártását követő tíz évig rendelkezésre álljanak.

A vonatkozó dokumentumokat az erre vonatkozó megkeresés kézhezvételétől számított tíz napon belül a tagállam illetékes hatóságának rendelkezésére kell bocsátani.

4. A megfelelőségértékelésre vonatkozó dokumentumokat és az 5. cikk szerinti megfelelőségi nyilatkozatokat a Közösség egyik hivatalos nyelvében kell elkészíteni.

9. cikk

A megfelelőség vélelme

1. Az 5. cikkben említett CE-jelöléssel ellátott energiafelhasználó termékeket a tagállamok úgy tekintik, hogy azok

megfelelnek az alkalmazandó végrehajtási intézkedés vonatkozó rendelkezéseinek.

2. Azokat az energiafelhasználó termékeket, amelyekre olyan harmonizált szabványokat alkalmaztak, melyek hivatkozási számát közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, a tagállamok úgy tekintik, hogy azok megfelelnek az e szabványokra alkalmazandó végrehajtási intézkedések követelményeinek.

3. Az 1980/2000/EK rendelet alapján közösségi öko címmel ellátott energiafelhasználó termékekről vélelmezni kell, hogy azok megfelelnek az alkalmazandó végrehajtási intézkedésben meghatározott környezetbarát tervezési követelményeknek, amennyiben az öko címké megfelel ezeknek a követelményeknek.

4. Az ezen irányelv értelmében vett megfelelőség vélelme érdekében a Bizottság a 19. cikk (2) bekezdésében említett eljárás szerint eljárva határozhat arról, hogy más öko címkék teljesítik-e az 1980/2000/EK rendelet értelmében vett közösségi öko címmel azonos követelményeket. Az ilyen öko címmel ellátott energiafelhasználó termékekről vélelmezni kell, hogy megfelelnek az alkalmazandó végrehajtási intézkedésben meghatározott környezetbarát tervezési követelményeknek, amennyiben az öko címké megfelel ezeknek a követelményeknek.

10. cikk

Harmonizált szabványok

1. A tagállamok a lehetőségekhez mérten biztosítják, hogy meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy az érdekelt felekkel nemzeti szinten konzultációt folytassanak a harmonizált szabványok előkészítése és nyomon követése során.

2. Ha egy tagállam vagy a Bizottság úgy értékeli, hogy egy harmonizált szabvány, amelynek való megfelelés esetén az alkalmazandó végrehajtási intézkedés meghatározott rendelkezéseinek való megfelelést vélelmezni kell, nem felel meg maradéktalanul ezeknek a rendelkezéseknek, az érintett tagállam, vagy a Bizottság indokolásának megküldésével együtt tájékoztatja a 98/34/EK irányelv 5. cikkével létrehozott állandó bizottságot, amely sürgősen véleményt nyilvánít.

3. A bizottság véleménye alapján a Bizottság határoz arról, hogy az érintett harmonizált szabványok hivatkozásait az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdeti, nem hirdeti ki, korlátozással hirdeti ki, illetve fenntartja vagy visszavonja azokat.

⁽¹⁾ HL L 114., 2001.4.24., 1. o.

4. A Bizottság tájékoztatja az illetékes európai szabványügyi testületet, és amennyiben szükséges, új megbízást ad az érintett harmonizált szabvány felülvizsgálatára.

11. cikk

Az alkatrészekkel és részegységekkel szemben támasztott követelmények

A végrehajtási intézkedések megkövetelhetik az alkatrészeket és részegységeket forgalomba hozó és/vagy használatba vevő gyártóktól vagy meghatalmazott képviselőiktől, hogy nyújtsanak megfelelő tájékoztatást a végrehajtási intézkedés hatálya alá tartozó energiafelhasználó termék gyártója részére az alkatrészek és részegységek anyagösszetételéről, energiafogyasztásáról, anyagáról és/vagy forrásáról.

12. cikk

Igazgatási együttműködés és információcsere

(1) A tagállamok biztosítják a megfelelő intézkedések meghozatalát annak érdekében, hogy az ezen irányelv végrehajtására illetékes hatóságokat az egymással való együttműködésre ösztönözzék, valamint arra, hogy ezen irányelv működésének és különösen a 7. cikk végrehajtásának elősegítése érdekében információval lássák el egymást és a Bizottságot.

Az igazgatási együttműködés és információcsere során a lehető legnagyobb mértékben ki kell használni az elektronikus kommunikációs eszközök és a vonatkozó közösségi programok által nyújtott lehetőségeket.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az ezen irányelv végrehajtásáért felelős hatóságokról.

(2) A Bizottság és a tagállamok közötti információcsere tartalmát és módját a 19. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell megállapítani.

(3) A Bizottság meghozza a megfelelő intézkedéseket a tagállamok közötti, e cikkben említett együttműködés ösztönzése és az ahhoz történő hozzájárulás érdekében.

13. cikk

Kis- és középvállalkozások

1. A KKV-knak és a mikrovállalkozásoknak szánt programok keretében a Bizottság számításba veszi azokat a kezdeményezéseket, amelyek segítenek a KKV-knak és a mikrovállalkozásoknak termékeik tervezése során beépíteni a környezetvédelmi szempontokat, ideértve az energiahatékonyságot is.

2. A tagállamok biztosítják a KKV-k és a mikrovállalkozások ösztönzését arra, hogy már a terméktervezés szakaszában környezetvédelmi szempontból megfelelő megközelítést válasszanak és alkalmazkodjanak a jövőbeli európai jogszabályokhoz.

14. cikk

A fogyasztók tájékoztatása

A gyártók biztosítják, hogy az alkalmazandó végrehajtási intézkedéssel összhangban — az általuk megfelelőnek tartott formában — az energiafelhasználó termékek fogyasztói tájékoztatást kapjanak az alábbiakról:

- a termék tartós felhasználhatóságában a fogyasztók által esetlegesen betöltött szerep,
- amennyiben a végrehajtási intézkedések megkívánják, a termék ökológiai jellemzői és a környezetbarát tervezés előnyei.

15. cikk

Végrehajtási intézkedések

1. Ha az energiafelhasználó termék megfelel a (2) bekezdésben felsorolt feltételeknek, akkor a (3) bekezdés b) pontjával összhangban egy végrehajtási intézkedés vagy egy önszabályozási intézkedés hatálya alá tartozik. Ha a Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogad el, akkor a 19. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban jár el.

2. Az (1) bekezdésben említett feltételek az alábbiak:

- a) az energiafelhasználó terméknek a Közösségen belül értékesített mennyisége jelentős, amire az utal, hogy ez a mennyiség a rendelkezésre álló legfrissebb adatok szerint meghaladja az évi 200 000 egységet;
- b) figyelembe véve a forgalomba hozott és/vagy használatba vett mennyiségeket, az energiafelhasználó termék az 1600/2002/EK döntésben meghatározott közösségi stratégiai prioritások értelmében jelentős környezeti hatást gyakorol a Közösségen belül;
- c) az energiafelhasználó termék környezeti hatására nézve, annak jelentős javítására van lehetőség anélkül, hogy ez túlzott költségekkel járna, különös tekintettel az alábbiakra:
 - egyéb vonatkozó közösségi jogszabály hiánya, vagy a piaci erők alkalmatlansága a kérdés megfelelő kezelésére,

- a piacon rendelkezésre álló, azonos funkciójú energiafelhasználó termékek környezetvédelmi teljesítménye közötti nagy eltérés.
3. Végrehajtásiintézkedés-tervezetek előkészítése során a Bizottság a 19. cikk (1) bekezdésében említett bizottság véleményét, valamint a következőket veszi figyelembe:
- a) az 1600/2002/EK határozatban, illetve a Bizottság Európai Éghajlat-változási Programjában (European Climate Change Program — ECCP) meghatározott közösségi környezetvédelmi prioritásokat;
 - b) a vonatkozó közösségi jogszabályokat és önszabályozást, ideértve az önkéntes vállalásokat, amelyek a 17. cikknek megfelelő értékelést követően feltételezhetőleg gyorsabban vagy kevesebb költséggel érik el a stratégiai célokat, mint a kötelező előírások.
4. A végrehajtásiintézkedés-tervezet készítése során a Bizottság:
- a) figyelembe veszi a termék életciklusát és valamennyi jelentős környezetvédelmi jellemzőjét, többek között az energiahatékonyságot. A környezetvédelmi jellemzők elemzésének mélysége és javításuk megvalósíthatósága arányban áll a jelentőségükkel. Az energiafelhasználó termékek jelentős környezetvédelmi jellemzőire vonatkozó környezetbarát tervezési követelmények elfogadása nem húzódhat el indokolatlanul az egyéb jellemzőkkel kapcsolatos bizonytalanságok miatt;
 - b) értékelést készít a környezetre, a fogyasztókra és a gyártókra (beleértve a KKV-kat) gyakorolt hatásról a versenyképesség — beleértve a Közösségen kívüli piacokon fennálló versenyképességet is —, az innováció, a piacra jutás, valamint a költségek és nyereségek tekintetében;
 - c) figyelembe veszi a tagállamok által lényegesnek tekintett nemzeti környezetvédelmi jogszabályokat;
 - d) megfelelő konzultációt folytat az érdekelt felekkel;
 - e) indoklást készít a b) pontban említett értékelés alapján tervezett végrehajtási intézkedésekről;
 - f) meghatározza az átültetés időpontját (időpontjait), minden közbenső szakaszt vagy átmeneti intézkedést vagy időszakot, különös tekintettel a KKV-kra, vagy az elsősorban általuk gyártott egyedi termékcsoportokra gyakorolt lehetséges hatásokra.
5. A végrehajtási intézkedésnek a következő feltételeknek kell megfelelniük:
- a) a felhasználó szempontjából nem gyakorolhatnak jelentős negatív hatást a termék működőképességére;
 - b) nem gyakorolhatnak káros hatást az egészségre, biztonságra és a környezetre;
 - c) nem gyakorolhatnak jelentős negatív hatást a fogyasztókra, különösen a termék elérhetőségére és az életciklusa alatti költségekre tekintettel;
 - d) nem gyakorolhatnak jelentős negatív hatást az ipar versenyképességére;
 - e) elvben a környezetbarát tervezési követelmények előírása nem eredményezheti azt, hogy a gyártókra egy meghatározott, oltalom alatt álló technológiát kényszerítsenek;
 - f) nem járhat túlzott adminisztratív terhekkel a gyártókra nézve.
6. A végrehajtási intézkedések a környezetbarát tervezési követelményeket az I. és/vagy a II. melléklet rendelkezéseivel összhangban határozzák meg.
- Különös környezetbarát tervezési követelményeket kell bevezetni az egyes, jelentős környezeti hatással járó környezetvédelmi jellemzőkre vonatkozóan.
- A végrehajtási intézkedések arról is rendelkezhetnek, hogy az I. melléklet 1. részében felsorolt környezetbarát tervezési paraméterek közül egyes paraméterek vonatkozásában nem szükséges környezetbarát tervezési követelményt megállapítani.
7. A követelményeket úgy kell megfogalmazni, hogy a piacfelügyeleti hatóságok meg tudják vizsgálni az energiafelhasználó termékeknek a végrehajtási intézkedésekben megállapított követelményeknek történő megfelelését. A végrehajtási intézkedések meghatározzák, hogy a vizsgálatot közvetlenül az energiafelhasználó terméken vagy a termék műszaki dokumentációja alapján kell elvégezni.
8. A végrehajtási intézkedések magukban foglalják a VII. mellékletben felsorolt elemeket.
9. A Bizottság által a végrehajtási intézkedések előkészítése során felhasznált jelentősebb tanulmányokat és elemzéseket nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni, különös tekintettel az érdekelt KKV-k egyszerű hozzáférésére és az általuk történő egyszerű felhasználásra.
10. Adott esetben a környezetbarát tervezési követelményeket megállapító végrehajtási intézkedéshez a Bizottság a 19. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadott iránymutatásokat ad ki a különböző környezetvédelmi szempontok mérlegeléséről; ezek az iránymutatások kiterjednek a végrehajtási intézkedés által érintett termékágazatban tevékenykedő KKV-k jellegzetességeire. Szükség esetén

és a 13. cikk (1) bekezdésével összhangban a Bizottság további szakmai anyagokat készíthet a KKV-k általi végrehajtás megkönnyítése érdekében.

16. cikk

Munkaterv

1. A 15. cikkben megállapított kritériumokkal összhangban és a 18. cikkben említett konzultációs fórummal folytatott konzultációt követően a Bizottság legkésőbb 2007. július 6-ig munkatervet készít, amelyet nyilvánosan hozzáférhető tesz.

A munkaterv a következő három évre vonatkozó, tájékoztató jellegű listát tartalmaz azokról a termékcsoportokról, amelyek tekintetében a végrehajtási intézkedések elfogadását prioritásként kezelik.

A Bizottság, a konzultációs fórummal folytatott konzultációt követően, rendszeresen módosítja a munkatervet.

2. Az (1) bekezdésben említett első munkaterv elkészültéig tartó átmeneti időszakban azonban, a 19. cikk (2) bekezdésben említett eljárással és a 15. cikkben megállapított kritériumokkal összhangban, valamint a konzultációs fórummal folytatott konzultációt követően, a Bizottság adott esetben előzetesen bevezet:

- végrehajtási intézkedéseket azokkal a termékekkel kezdve, amelyeket az ECCP úgy határozott meg, mint amelyek igen nagy jelentőségűek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának költséghatékony csökkentésében, így például a fűtő- és vízmelegítő berendezések, az elektromos motorrendszerek, a világítás mind a háztartási, mind pedig szolgáltatói szektorokban, a háztartási berendezések, az irodai berendezések mind a háztartási, mind pedig szolgáltatói szektorokban, a szórakoztató elektronika, valamint a HVAC (hűtő, szellőztető és légkondicionáló) rendszerek,
- egy külön végrehajtási intézkedést, amely egy termék-csoportra csökkenti a készletvesztéseket.

17. cikk

Önszabályozás

Az ezen irányelvvel összefüggésben a végrehajtási intézkedések alternatívájaként előterjesztett önkéntes vállalásokat vagy

egyéb önszabályozó intézkedéseket legalább a VIII. melléklet alapján értékelni kell.

18. cikk

Konzultációs fórum

A Bizottság biztosítja, hogy tevékenységének gyakorlása során minden egyes végrehajtási intézkedés tekintetében figyelembe vegye a tagállamok és minden jelentős, az adott termék/termékcsoport vonatkozásában érdekelt fél képviselőinek, így az ipar, a KKV-k, a kézműipar, a szakszervezetek, a kereskedők, a kiskereskedők, az importőrök, a környezetvédő csoportok és fogyasztói szervezetek arányos részvételét. Ezek a felek hozzájárulnak különösen a végrehajtási intézkedések meghatározásához és felülvizsgálatához, a létrehozott piacfelügyeleti mechanizmusok hatékonyságának vizsgálatához és az önkéntes vállalások vagy egyéb önszabályozó intézkedések értékeléséhez. Ezek a felek konzultációs fórum keretében találkoznak. A fórum eljárási szabályait a Bizottság állapítja meg.

19. cikk

A bizottsági eljárás

1. A Bizottságot munkájában egy bizottság segíti.

2. Ahol erre a cikkre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel az annak 8. cikkében foglalt rendelkezésekre.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében meghatározott időszak három hónap.

3. A bizottság elfogadja a saját eljárási szabályzatát.

20. cikk

Szankciók

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályaik megszegése esetén kiróható szankciókat. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, tekintettel a nem megfelelés fokára és a közösségi piacon forgalomba hozott nem megfelelő termékek mennyiségére.

21. cikk

Módosító rendelkezések

1. A 92/42/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 6. cikket el kell hagyni.
2. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„10a. cikk

Ez az irányelv a használat alatti energiahatékonyság tekintetében az energiafelhasználó termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapításának kereteiről szóló 2005. július 6-i 2005/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 15. cikke szerinti, az említett irányelvvel összhangban álló végrehajtási intézkedés, és a 2005/32/EK irányelv 19. cikkének (2) bekezdésével összhangban lehet módosítani, vagy hatályon kívül helyezni.

(*) HL L 191., 2005.7.22., 29. o.”

3. Az I. melléklet 2. szakaszát el kell hagyni.
4. A II. mellékletet el kell hagyni.

2. A 96/57/EK irányelv a következőképpen módosul:

Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„9a. cikk

Ez az irányelv a használat alatti energiahatékonyság tekintetében az energiafelhasználó termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapításának kereteiről szóló, 2005. július 6-i 2005/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 15. cikke szerinti, az említett irányelvvel összhangban álló végrehajtási intézkedés, és a 2005/32/EK irányelv 19. cikkének (2) bekezdésével összhangban lehet módosítani vagy hatályon kívül helyezni.

(*) HL L 191., 2005.7.22., 29. o.”

3. A 2000/55/EK irányelv a következőképpen módosul:

Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„9a. cikk

Ez az irányelv a használat alatti energiahatékonyság tekintetében az energiafelhasználó termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapításának kereteiről szóló, 2005. július 6-i 2005/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 15. cikke szerinti, az említett irányelvvel összhangban álló végrehajtási intézkedés, és a 2005/32/EK irányelv 19. cikkének (2) bekezdésével összhangban lehet módosítani vagy hatályon kívül helyezni.

(*) HL L 191., 2005.7.22., 29. o.”

22. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 78/170/EGK és a 86/594/EGK irányelv hatályát veszti. A tagállamok továbbra is alkalmazhatják azokat a nemzeti jogszabályokat, amelyeket a 86/594/EGK irányelv alapján fogadtak el mindaddig, amíg az ebben az irányelvben foglaltak alapján az érintett termékekre vonatkozó végrehajtási intézkedéseket el nem fogadják.

23. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb 2010. július 6-ig a 18. cikkben említett konzultációs fórummal folytatott konzultációt követően felülvizsgálja ezen irányelv és végrehajtási intézkedéseinek hatékonyságát, a végrehajtási intézkedések küszöbértékeit, a piacfelügyeleti mechanizmust és minden ezzel kapcsolatban létrejött önszabályozást, és adott esetben ezen irányelv módosítására vonatkozó javaslatot nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

24. cikk

Titoktartás

A 11. cikkben és az I. melléklet 2. részében említett, a gyártókat és/vagy meghatalmazott képviselőiket terhelő adatszolgáltatási követelményeknek arányosaknak kell lenniük, és figyelembe kell venniük a kereskedelmileg érzékeny információk titkosságára vonatkozó jogos igényt.

25. cikk

Végrehajtás

1. A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2007. augusztus 11.

előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amennyiben a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokra hivatalos kihirdetésük alkalmával kell hivatkozni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

Kelt Strasbourgban, 2005. július 6-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

2. A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

26. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

27. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

I.MELLÉKLET

Az általános környezetbarát tervezési követelmények meghatározására szolgáló módszer

(a 15. cikkben említetteknek megfelelően)

Az általános környezetbarát tervezési követelmények célja a termékek környezetvédelmi teljesítményének határértékek megállapítása nélkül történő növelése, mindenekelőtt a lényeges környezetvédelmi jellemzőkre koncentrálni. Az e melléklet szerinti módszert akkor kell alkalmazni, ha a vizsgált termékcsoport határértékeinek megállapítása nem célszerű. A Bizottság a 19. cikkben említett bizottság elé terjesztendő végrehajtásiintézkedés-tervezet készítése során meghatározza azokat a lényeges környezetvédelmi jellemzőket, amelyeket a végrehajtási intézkedésben kell előírni.

A 15. cikknek megfelelően megállapítandó általános környezetbarát tervezési követelményeket tartalmazó végrehajtási intézkedés előkészítése során a Bizottság — a végrehajtási intézkedéssel érintett energiafelhasználó termék tekintetében megfelelő módon — meghatározza a vonatkozó környezetbarát tervezési paramétereket az 1. részben felsoroltak közül, a tájékoztatási kötelezettségeket a 2. részben felsoroltak közül, és a gyártóval szemben a 3. részben felsorolt követelményeket.

1.rész Környezetbarát tervezési paraméterek az energiafelhasználó termékek számára

1.1. A lényeges környezetvédelmi jellemzőket a termék életciklusának következő szakaszaihoz hozzárendelve kell megállapítani, amennyiben azok a termék tervezéséhez kapcsolódnak:

- a) nyersanyag kiválasztása és felhasználása;
- b) gyártás;
- c) csomagolás, szállítás és forgalmazás;
- d) használatbavétel és karbantartás;
- e) használat;
- f) életciklus vége, vagyis az energiafelhasználó terméknek az első használat befejezésétől a végső ártalmatlanításig tartó állapota.

1.2. Minden egyes szakaszban a következő, vonatkozással bíró környezetvédelmi jellemzőket kell értékelni:

- a) a becsült anyag-, energiafogyasztás, egyéb források, pl. friss víz fogyasztása;
- b) előzetesen kiszámított lég-, víz- és talajszennyezés;

- c) várható ártalmas fizikai hatások, pl. zaj, rezgés, sugárzás, elektromágneses tér;
 - d) a várhatóan keletkező hulladék mennyisége;
 - e) az újrafelhasználás, újrafeldolgozás, anyagok és/vagy energia visszanyerésének lehetőségei, tekintettel a 2002/96/EK irányelvre.
- 1.3. Egy termékre vonatkozóan az előző pontban említett környezetvédelmi jellemzők növelése lehetőségének értékelésére különösen a következő paramétereket kell megfelelően felhasználni, illetve másokkal kiegészíteni szükség esetén:
- a) a termék súlya és térfogata;
 - b) az újrafeldolgozás során nyert anyagok felhasználása;
 - c) energia, víz és egyéb források felhasználása az életciklus alatt;
 - d) a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében az egészségre és/vagy a környezetre ártalmasnak minősített anyagok felhasználása, tekintettel az egyes meghatározott anyagok forgalomba hozatalára és felhasználására vonatkozó jogszabályok, így a 76/769/EGK, illetve a 2002/95/EK rendelkezéseire;
 - e) a rendeltetésszerű használathoz és karbantartáshoz szükséges fogyóanyagok mennyisége és jellemzői;
 - f) az újrafelhasználás és újrafeldolgozás mutatói: a felhasznált anyagok és alkatrészek száma; a szabványos alkatrészek felhasználása; a szétszereléshez szükséges idő; a szétszereléshez szükséges szerszámok bonyolultsága; az alkatrészeket és anyagokat kódoló szabványoknak az újrafelhasználásra és újrafeldolgozásra alkalmas anyagok és alkatrészek elkülönítésére történő használata (beleértve a műanyagok ISO-szabványok szerinti jelölését is); a könnyen visszaforgatható anyagok használata; az értékes és más visszaforgatható alkatrészekhez és anyagokhoz való könnyű hozzáférés; a veszélyes anyagokat tartalmazó alkatrészekhez és anyagokhoz való könnyű hozzáférés;
 - g) használt alkatrészek beépítése;
 - h) az alkatrészek és teljes részegységek újrafelhasználására és újrafeldolgozására káros műszaki megoldások elkerülése;
 - i) az életciklus mutatói: a legkisebb garantált élettartam, a tartalék alkatrészek minimális rendelkezésre állásának ideje, modulrendszerű felépítés, fejleszthetőség, javíthatóság;
 - j) a keletkező hulladék és a keletkező veszélyes hulladék mennyisége;

⁽¹⁾ HL 196., 1967.8.16., 1. o. A legutóbb a 2004/73/EK bizottsági irányelvvel (HL L 152., 2004.4.30., 1. o.) módosított irányelv.

- k) légszennyezés (üvegházhatást okozó gázok, savasító vegyületek, illékony szerves vegyületek, ózonfosztó anyagok, a környezetet szennyező, le nem bomló szerves anyagok, nehézfémek, finom részecskék és szuszpendált szemcsés anyagok), a nem közúti mozgó gépekbe és berendezésekbe szánt belső égésű motorok gáz- és szilárd halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátása elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1997. december 16-i 97/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül;
- l) vízszennyezés (nehézfémek, az oxigénegyensúlyt hátrányosan befolyásoló anyagok, le nem bomló szerves szennyező anyagok);
- m) talajszennyezés (különösen veszélyes anyagok kiszivárgása és kifolyása a termékek felhasználási fázisában és a bemosódás lehetősége a hulladékba kerülés után).

2.rész Tájékoztatási kötelezettség

A végrehajtási intézkedések megkövetelhetik a gyártótól, hogy információt szolgáltatson azon tényezőkre vonatkozóan, amelyek az energiafelhasználó termékeknek a gyártótól eltérő felek részéről történő kezelésének, felhasználásának vagy újrafeldolgozásának módját befolyásolhatják. Ezen információk körébe tartozhatnak — amennyiben alkalmazható — a következők:

- a tervezőtől a gyártási folyamatra vonatkozó információ,
- a termék jelentős környezetkárosító jellegére és környezetvédelmi teljesítményére vonatkozó, a termék forgalomba hozatalát kísérő fogyasztói információ, amely a fogyasztó részére lehetővé teszi a termék ilyen jellemzőinek összehasonlítását,
- a lehető legkisebb mértékű környezetkárosítás és az optimálisan elvárható életciklus biztosítása érdekében a termék felszerelésének, használatának és karbantartásának módjára vonatkozó, a termék selejtezési céllal történő visszaküldésének módjáról és, ahol ez lehetséges, a tartalék alkatrészek szállíthatóságának időtartamáról és a termék kiegészítésének lehetőségeiről szóló fogyasztói információ,
- az életciklus végén történő szétbontás, újrafeldolgozás és ártalmatlanítás kezelői létesítményeire vonatkozó információ.

Ezt az információt, amennyiben lehetséges, magán a terméken kell feltüntetni.

Ennek a tájékoztatásnak figyelembe kell venni az egyéb közösségi jogszabályok vonatkozó kötelezettségeit, például a 2002/96/EK irányelvben foglaltakat.

3.rész A gyártóval szemben támasztott követelmények

1. A végrehajtási intézkedésekben meghatározott, a termékek előállítására jelentős hatást gyakorló környezetvédelmi jellemzők tárgyalása kapcsán az energiafelhasználó termékek gyártója köteles az energiafelhasználó termékmodell teljes életciklusára kiterjedő elemzést végezni, amely a szokásos üzemi körülményeken és a termék rendeltetési célján alapuló reális feltételezéseken alapszik. Más környezetvédelmi jellemzőket is meg lehet vizsgálni önkéntes alapon.

Az elemzés alapján a gyártó elkészíti az ökológiai profilt. Ezt a termék környezeti hatásaira, a termék életciklusa alatt mérhető fizikai mennyiségekkel kifejezett és jellemzett inputokra/outputokra kell alapozni.

⁽¹⁾ HL L 59., 1998.2.27., 1. o. A legutóbb a 2004/26/EK irányelvvel (HL L 146., 2004.4.30., 1. o.) módosított irányelv.

2. A gyártó ezt az értékelést arra használja fel, hogy alternatív tervezési megoldásokat is mérlegeljen, és az irányadó értékek segítségével a termék elért környezetvédelmi teljesítményét hasonlítsa össze.

A Bizottság a végrehajtási intézkedésekben, az intézkedések előkészítése során összegyűjtött információ alapján határozza meg a referenciaértékeket.

Egy adott tervezési megoldás kiválasztásakor, az összes vonatkozó jogszabályra tekintettel ésszerű egyensúlyra kell törekedni a különböző környezetvédelmi jellemzők között, és a környezetvédelmi jellemzők és egyéb fontos követelmények között, mint pl. a biztonság, az egészségvédelem, a funkcionalitás, minőség és teljesítmény műszaki feltételei, a gazdasági jellemzők, ideértve a gyártási költségeket és a piacképességet.

II. MELLÉKLET

A különös környezetbarát tervezési követelmények meghatározására szolgáló módszer

(a 15. cikkben említetteknek megfelelően)

A különös környezetbarát tervezési követelmények célja a termék egy kiválasztott környezetvédelmi jellemzőjének a javítása. Ez a termék életciklusának különböző szakaszaiban adott anyagok felhasználásának csökkentésére vonatkozó követelmények formájában valósulhat meg (pl. a vízfogyasztás korlátozása a használat fázisában, vagy egy, a termékbe beépített anyag mennyiségének korlátozása, vagy az újra feldolgozott anyag minimálisan előírt mennyisége).

A 15. cikknek megfelelően megállapítandó különös környezetbarát tervezési követelményeket tartalmazó végrehajtási intézkedés előkészítése során a Bizottság — a végrehajtási intézkedés által érintett energiafelhasználó termékeknek megfelelően — meghatározza a vonatkozó környezetbarát tervezési paramétereket az I. melléklet 1. részében felsoroltak közül, és a 19. cikk (2) bekezdésben említett eljárással összhangban, meghatározza e követelmények szintjét, a következőknek megfelelően:

1. Műszaki, környezetvédelmi és gazdasági elemzéssel ki kell választani a piacon az energiafelhasználó termékek néhány reprezentatív modelljét, és meg kell határozni azokat a műszaki lehetőségeket, melyekkel növelni lehet a termék környezetvédelmi teljesítményét, elkerülve a teljesítménynek és használati értéknek minden jelentős csökkenését.

A műszaki, környezetvédelmi és gazdasági elemzésnek azt is meg kell határoznia a vizsgált környezetvédelmi jellemzők tekintetében, hogy melyik a piacon elérhető, legjobban teljesítő termék és technológia.

Az elemzések során, valamint a követelmények meghatározásakor figyelembe kell venni a nemzetközi piacokon beszerezhető termékek teljesítményét és a más országok jogszabályaiban megállapított teljesítménymutatókat.

Az elemzés alapján és számításba véve a gazdasági és műszaki megvalósíthatóságot, valamint a növelés lehetőségét is, a termék környezeti hatásainak minimalizálása érdekében konkrét intézkedéseket hoznak.

A felhasználás során fogyasztott energiát illetően a fogyasztás vagy energiahatékonyság szintjét úgy kell meghatározni, hogy az energiafelhasználó termékek reprezentatív modelljének végfelhasználója számára az életciklus költségeit minimalizálják, ugyanakkor más környezeti hatások következményeit is számításba veszik. Az életciklus elemzési módszere reális diszkontrátát alkalmaz. Az életciklusköltségek az Európai Központi Bank által szolgáltatott adatokat és az energiafelhasználó termékek élettartamának reális hosszúságát veszik alapul; figyelembe veszik továbbá a vételár változásainak összegét (amely az ipari költségekből adódó változásokból ered), a működési költségeket, amelyek a reprezentatív energiafelhasználó termékmodellek teljes élettartamán keresztül adódó műszaki fejlesztési lehetőségekből vezethetők le. A működési költségek elsődlegesen az energiafogyasztást és az egyéb erőforrásokra költött pótlólagos kiadásokat (például víz vagy mosó- és tisztítószerek) jelentik.

A jelentős költségelemekre (mint pl. energia vagy egyéb forrás ára, a nyersanyagköltség vagy a termelés költségei, diszkontráták), és szükség esetén a külső környezetvédelmi költségekre — beleértve az elkerült üvegházgáz-kibocsátásokat — is kiterjedő érzékenységi elemzéssel kell kimutatni, hogy lehet-e lényeges változásokra számítani, és az általános következtetések kellően megbízhatók-e. A követelményt ennek megfelelően kell kiigazítani.

Hasonló módszert kell alkalmazni a többi forrásra, pl. a vízre is.

2. A műszaki, környezetvédelmi és gazdasági elemzés kifejlesztéséhez az egyéb közösségi tevékenységek keretében összegyűjtött és rendelkezésre álló információt kell felhasználni.

Ugyanez vonatkozik a világ más részein végrehajtott programokból rendelkezésre álló, az EU gazdasági partnereivel folytatott kereskedelemben megjelenő energiafelhasználó termékek különös környezetbarát tervezési követelményeinek meghatározására vonatkozó információra is.

3. A követelmény csak a terméktervezés szokásos idejének lejártát követően léphet hatályba.
-

*III. MELLÉKLET***CE-jelölés**

(az 5. cikk (2) bekezdésében említetteknek megfelelően)

A CE-jelölés magassága legalább 5 mm. Amennyiben a CE-jelölést kicsinyítik vagy nagyítják, a fenti négyzethálós rajzon megadott arányokat kell betartani.

A CE-jelölést az energiafelhasználó termékekre kell rögzíteni. Amennyiben ez nem lehetséges, azt a csomagolásra és a kísérő okmányokra kell helyezni.

—

IV.MELLÉKLET

Belső tervezés-ellenőrzés

(a 8. cikkben említetteknek megfelelően)

1. Ez a melléklet azt az eljárást írja le, amely szerint a gyártó vagy meghatalmazott képviselője, aki az e melléklet 2. pontjában meghatározott kötelezettségek teljesítését végzi, biztosítja és kijelenti, hogy az energiafelhasználó termék megfelel a hatályos végrehajtási intézkedés rá vonatkozó követelményeinek. A megfelelőségi nyilatkozat egy vagy több termékre vonatkozhat, és annak megőrzéséről a gyártó gondoskodik.

2. Az energiafelhasználó termékek megfelelőségének értékelését lehetővé tevő műszaki dokumentációt és a hatályos végrehajtási intézkedés követelményeit a gyártó egységes szerkezetbe foglalja.

A dokumentációnak — egyebek között — tartalmaznia kell:

- a) az energiafelhasználó termékek és azok rendeltetési céljának általános leírását;
 - b) a gyártó által elvégzett környezetvédelmi értékelés vonatkozó eredményeit és/vagy a környezetvédelmi értékelésre vonatkozó szakirodalmi, vagy esettanulmányi hivatkozásokat, amelyeket a gyártó a termék tervezési megoldásának meghatározásánál, értékelésénél és dokumentálásánál használt fel;
 - c) az ökológiai profilt, amennyiben a végrehajtási intézkedés megköveteli;
 - d) a terméktervezésnek a környezetvédelmi tervezési jellemzőkre vonatkozó elemeit;
 - e) a 10. cikkben említett megfelelő szabványok listáját, amelyeket részben vagy egészben felhasználtak, továbbá egy leírást arról a megoldásról, amely megfelel a hatályos környezetvédelmi intézkedés követelményeinek, amennyiben a 10. cikk szerinti szabványok nem kerültek alkalmazásra, vagy amennyiben ezek a szabványok nem teljesen felelnek meg az alkalmazandó végrehajtási intézkedés követelményeinek;
 - f) az I. melléklet 2. részében meghatározottak szerint a termék környezetvédelmi tervezési jellemzőiről szolgáltatandó adatokat;
 - g) a környezetbarát tervezési követelmények betartását ellenőrző mérések eredményeit, a mérések egyezőségének részleteivel együtt, összehasonlítva a hatályos végrehajtási intézkedés környezetbarát tervezési követelményeivel.
3. A gyártónak minden intézkedést meg kell hoznia annak biztosítására, hogy a terméket a 2. pontban említett tervezési műszaki adatoknak megfelelően gyártsák, és betartsák a rá vonatkozó intézkedés követelményeit.

V. MELLÉKLET

Megfelelőségértékelési irányítási rendszer

(a 8. cikkben említetteknek megfelelően)

1. Ez a melléklet azt az eljárást írja le, amely szerint az a gyártó, aki megfelel az e melléklet 2. szakaszában foglalt kötelezettségeknek, biztosítja és kijelenti, hogy az energiafelhasználó termék megfelel a hatályos végrehajtási intézkedés rá vonatkozó követelményeinek. A megfelelőségi nyilatkozat egy vagy több termékre vonatkozhat, és annak megőrzéséről a gyártó gondoskodik.
2. Az irányítási rendszert fel lehet használni az energiafelhasználó termékek megfelelőségének tanúsítására, feltéve hogy a gyártó alkalmazza az e melléklet 3. szakaszában meghatározott környezetvédelmi elemeket.
3. Az irányítási rendszer környezetvédelmi elemei

Ez a szakasz az irányítási rendszer elemeit és azokat az eljárásokat határozza meg, amelyekkel a gyártó igazolhatja, hogy az energiafelhasználó termék megfelel a hatályos végrehajtási intézkedés rá vonatkozó követelményeinek.

- 3.1. A termék környezetvédelmi teljesítmény politikája

A gyártónak igazolni kell tudnia a hatályos végrehajtási intézkedés követelményeinek való megfelelést. A gyártónak ezenfelül a termék környezetvédelmi teljesítményének növelése érdekében a célok és mutatószámok meghatározására és vizsgálatára vonatkozó keretkoncepciót kell tudni készítenie.

A gyártónak minden, a termék általános környezetvédelmi teljesítményének növelését, illetve ökológiai profilja elkészítését célzó intézkedését, amennyiben ezt a végrehajtási intézkedés megköveteli, rajzzal és mintadarabbal rendszeres és előírt módon, írott eljárási és munkautasítások formájában kell dokumentálnia.

Ezek az eljárások és utasítások megfelelő, különösen az alábbiakra vonatkozó leírást tartalmaznak:

- az energiafelhasználó termékek megfelelőségének kimutatására készített dokumentáció listája, amelyet adott esetben rendelkezésre kell tudni bocsátani,
- a termék környezetvédelmi teljesítményének célkitűzései és mutatószámai, a szervezeti felépítés, felelőségek, a vezetői jogkörök, a források csoportosítása, tekintettel a bevezetésükre és karbantartásukra,
- a gyártás utáni próbák és ellenőrzések, amelyekkel ellenőrzik a termék teljesítményét a környezetvédelmi teljesítmény mutatószámai tekintetében,
- a szükséges dokumentáció ellenőrzésének eljárási és naprakészen-tartási utasításai,
- az irányítási rendszer környezetvédelmi elemeinek bevezetésének és hatékonyságának ellenőrzését szolgáló módszer.

3.2. Tervezés

A gyártó elkészíti, és naprakészen tartja

- a) a termék ökológiai profiljának elkészítésére szolgáló eljárási utasításokat;
- b) a termék környezetvédelmi teljesítményének célkitűzéseit és mutatószámait, a technológiai lehetőségek mellett a műszaki és gazdasági követelményekre tekintettel;
- c) a célok elérésére készített ütemtervet.

3.3. Végrehajtás és dokumentáció

3.3.1. Az irányítási rendszer dokumentációjának egyebek között, különösen az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) a felelőségek és hatáskörök meghatározását és dokumentálását a környezetbarát termékpolitika hatékony végrehajtása és az ellenőrzési és fejlesztési intézkedésekről szóló jelentés érdekében;
- b) a bevezetett tervezési-ellenőrzési és megerősítési technikákat, a termék tervezése közben végzett eljárásokat és rendszeres méréseket;
- c) a gyártónak az irányítási rendszer lényeges környezetvédelmi elemeiről, továbbá a szükséges dokumentáció ellenőrzési eljárásairól leírást kell készíteni és az információt naprakészen kell tartani.

3.3.2. Az energiafelhasználó termékekre vonatkozó dokumentáció különösen az alábbiakra vonatkozó leírást tartalmazza:

- a) az energiafelhasználó termék, és rendeltetésszerű használatának általános leírása;
- b) a gyártó által elvégzett környezetvédelmi értékelés vonatkozó eredményei, és/vagy a környezetvédelmi értékelésre vonatkozó szakirodalmi, vagy esettanulmányi hivatkozások, amelyeket a gyártó a termék tervezési megoldásának meghatározásánál, értékelésénél és dokumentálásánál használt fel;
- c) a termék ökológiai profilja, amennyiben a végrehajtási intézkedés megköveteli;
- d) a környezetbarát tervezési követelmények betartását ellenőrző mérések eredményei, a mérések megfelelőségének részleteivel együtt, összehasonlítva a hatályos végrehajtási intézkedés környezetbarát tervezési követelményeivel;
- e) a gyártónak termékleírásokat kell készítenie, különösen a részben vagy egészben használt harmonizált szabványokról; amennyiben a 10. cikk szerinti harmonizált szabványokat nem alkalmazták, vagy ezek a harmonizált szabványok nem felelnek meg teljesen a hatályos végrehajtási intézkedés követelményeinek, biztosítani kell a megfelelőséget;
- f) az I. melléklet 2. részében meghatározottak szerint a termék környezetvédelmi tervezési jellemzőiről szolgáltatandó adatokat.

3.4. Ellenőrzés és helyreállító intézkedések

- a) A gyártónak minden szükséges intézkedést meg kell hoznia annak biztosítására, hogy az energiafelhasználó terméket a tervezési termékleírásoknak megfelelően gyártsák, és betartsák a termékre vonatkozó végrehajtási intézkedés követelményeit;
 - b) a gyártónak eljárásokat kell kidolgozni és fenntartani a nem megfelelőségek felkutatása és orvoslása érdekében, és a helyreállító intézkedések szerint kell a dokumentált eljárást módosítania;
 - c) a gyártónak legalább háromévente el kell végeznie az irányítási rendszer teljes belső, környezetvédelmi szempontú ellenőrzését.
-

VI. MELLÉKLET

Megfelelőségi nyilatkozat

(az 5. cikk (3) bekezdésében említetteknek megfelelően)

az EK megfelelőségi nyilatkozat a következőket tartalmazza:

1. a gyártó vagy meghatalmazott képviselőjének neve és címe;
 2. a termék egyértelmű azonosításához szükséges részletes leírás;
 3. ahol szükséges, az alkalmazott harmonizált szabványokra történő hivatkozások;
 4. ahol szükséges, az alkalmazott egyéb műszaki szabványokra és termékleírásokra történő hivatkozások;
 5. ahol szükséges, a feltüntetett CE-jelölés alkalmazását előíró egyéb közösségi jogszabályokra történő hivatkozások;
 6. a gyártó vagy meghatalmazott képviselője kötelezettségvállalási joggal felruházott tisztviselőjének azonosító adatai és aláírása.
-

VII.MELLÉKLET

A végrehajtási intézkedések tartalma

(a 15. cikk (8) bekezdésében említetteknek megfelelően)

A végrehajtási intézkedéseknek különösen a következőket kell tartalmazniuk:

1. az általuk meghatározott energiafelhasználó termékek típusának pontos meghatározása;
2. az általuk meghatározott energiafelhasználó termékek környezetbarát tervezési követelménye(i), az alkalmazás időpontja, a fázis- vagy átmeneti intézkedések és időszakok:
 - általános környezetbarát tervezési követelmény(ek) esetében az I. melléklet 1.1. és 1.2. szakaszaiban említett, vonatkozó szakaszok és jellemzők, a meghatározott környezetvédelmi jellemzők fejlesztésének értékeléséhez szolgáló iránymutatásként az I. melléklet 1.3. szakaszában felsorolt, ide vonatkozó paraméterek példáival kísérve,
 - különös környezetbarát tervezési követelmény(ek) szintje(i);
3. az I. melléklet 1. részében felsorolt környezetbarát tervezési paraméterek közül azok, amelyekhez nem szükséges környezetbarát tervezési követelményt meghatározni;
4. az energiafelhasználó termékek felszerelésével kapcsolatos követelmények, amennyiben közvetlen kihatásuk van a termék környezetvédelmi teljesítményére;
5. az alkalmazandó mérési szabványok és/vagy mérési módszerek; amennyiben harmonizált szabványok állnak rendelkezésre, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozási számokat kell használni;
6. a megfelelésértékelésre vonatkozó, a 93/465/EGK határozatban előírt részletek:
 - amennyiben az „A” modulon kívüli más modul(oka)t kell alkalmazni, azok a tényezők, melyek e különös eljárás mód kiválasztásához vezetnek,
 - ahol szükséges, a harmadik fél jóváhagyása és/vagy tanúsítása alapjául szolgáló követelmények;

ha az egyéb közösségi szabályok ugyanarra az energiafelhasználó termékre más modulokat határoznak meg, az érintett követelmény vonatkozásában a végrehajtási intézkedésben meghatározott modul az alkalmazandó;
7. a gyártó által szolgáltatandó tájékoztatás, különösen a műszaki dokumentáció azon elemeiről, amelyek az energiafelhasználó termék végrehajtási intézkedésnek való megfelelése ellenőrzésének megkönnyítéséhez szükségesek;
8. az átmeneti időszak hossza, amely alatt a tagállamok kötelesek engedélyezni olyan energiafelhasználó termékek forgalomba hozatalát és/vagy használatbavételét, amelyek a végrehajtási intézkedés elfogadásának időpontjában megfelelnek a területükön hatályos rendelkezéseknek;
9. a végrehajtási intézkedés értékelésének és esetleges módosításának dátuma, figyelembe véve a technológiai fejlődés sebességét.

VIII. MELLÉKLET

Azon az alapvető jogi követelményen túlmenően, amelyek szerint az önszabályozási kezdeményezések meg kell, hogy feleljenek a Szerződés valamennyi rendelkezésének (különösen a belső piacra és a versenyre vonatkozó rendelkezéseknek) és a Közösség nemzetközi kötelezettségeinek, beleértve a többoldalú kereskedelmi szabályokat, az indikatív feltételek alábbi nem kimerítő jellegű listáját fel lehet használni az önszabályozási kezdeményezések végrehajtási intézkedés alternatívájaként történő elfogadhatóságának értékelésére ezen irányelvvel összefüggésben:

1. A részvétel nyitottsága

Az önszabályozási kezdeményezések nyitottaknak kell lenniük harmadik országok érintett gazdasági szereplőinek részvétele előtt mind az előkészületi, mind pedig a végrehajtási szakaszban.

2. Hozzáadott érték

Az önszabályozási kezdeményezések (az aktuális helyzethez képest) többletértéket kell, hogy képviseljenek az érintett energiafelhasználó termék környezetvédelmi teljesítményének javítása révén.

3. Reprezentativitás

Az önszabályozásban részt vevő vállalatok és egyesületeik az érintett gazdasági szektor szereplőinek nagy többségét — a lehető legkevesebb kivétellel — kell, hogy képviseljék. Ügynki kell a versenyszabályok tiszteletben tartására.

4. Számszerűsített és fokozatok szerint felállított célok

Az érintett felek által meghatározott célokat egy jól kidolgozott alaphoz viszonyítva, világosan és pontosan le kell fektetni. Amennyiben az önszabályozási kezdeményezés hosszú távra szól, köztes célokat is meg kell jelölni. A célok és köztes célok tiszteletben tartásának ellenőrzése reális feltételek mellett és hitelesen, világos és megbízható mutatók használatával lehetséges kell, hogy legyen. A kutatásokból származó adatok és a tudományos és technikai alapinformációk meg kell hogy könnyítsék a mutatók felállítását.

5. A civil társadalom részvétele

Az átláthatóság biztosítása érdekében az önszabályozási kezdeményezéseket nyilvánosságra kell hozni az interneten és egyéb elektronikus tájékoztatási eszközök segítségével.

Ugyanez vonatkozik mind az időközi, mind pedig a végleges ellenőrzési jelentésekre. Az érdekelt feleket, beleértve a tagállamokat, az ipart, a környezetvédelemmel foglalkozó nem kormányzati szervezeteket és a fogyasztóvédelmi egyesületeket, az önszabályozási kezdeményezésekkel kapcsolatban észrevételek megtételére kell felkérni.

6. Ellenőrzés és jelentések

Az önszabályozási kezdeményezések egy jól kidolgozott ellenőrzési rendszert kell, hogy tartalmazzanak, amely világosan megjelöli a vállalatok és a független ellenőrök felelősségi körét. A Bizottság szolgálatai a célok megvalósítását ellenőrzik az önszabályozási kezdeményezések résztvevőivel együttműködve.

Az ellenőrzésre és jelentésre vonatkozó program részletes, átlátható és objektív kell hogy legyen. A Bizottság szolgálatai, a 19. cikk (1) bekezdésében meghatározott konzultációs fórum segítségével megvizsgálják, hogy megvalósultak-e az önkéntes vállalatok vagy más önszabályozási intézkedések alapcéljai.

7. Az önszabályozási kezdeményezés működtetésének költséghatékonysága

Az önszabályozási kezdeményezések működtetésének költsége, különösen ami az ellenőrzést illeti, nem járhat együtt a célokhoz és más, rendelkezésre álló politikai eszközökhöz képest aránytalanul nagy adminisztratív költségekkel.

8. Fenntarthatóság

Az önszabályozási kezdeményezések meg kell, hogy feleljenek ezen irányelv politikai céljainak, beleértve az integrált megközelítést, és összhangban kell, hogy álljanak a fenntartható fejlődés gazdasági és szociális dimenzióival. A fogyasztók érdekeinek védelmét (egészség, életminőség és gazdasági érdekek) be kell építeni a kezdeményezésekbe.

9. Az ösztönzések összeegyeztethetősége

Kevésbé valószínű, hogy az önszabályozási kezdeményezések a remélt eredményre vezetnek, ha más ösztönző tényezők és intézkedések — a piaci nyomás, az adók, a nemzeti jogszabályok — ellentmondásos jelzéseket adnak a résztvevőknek. E tekintetben elengedhetetlen a politikák közötti összhang, és ezt figyelembe kell venni a kezdeményezés hatékonyságának értékelésekor.
